

N:o 125.

Af Herr W. Walldén: Om införande i Riksgäldskontorets blifvande reglemente af föreskrifter i fråga om tryckningen af Kamrarnes protokoll.

Hittills har i afseende på tryckningen af Kamrarnes protokoll med dertill hörande bihang den praxis varit följd, att fullmäktige i Riksgäldskontoret genom det för nämnda embetsverk vid hvarje riksdag utfärdade reglemente fått sig ålagdt att upprätta kontrakt angående verkställigheten af bihangets tryckning, hvaremot det varit de af Riksdagen, jemlikt § 80 Riksdags-ordningen, utsedde så kallade Kanslideputerade förbehållet att gå i författning om avslutande af dylika kontrakt angående sjelfva protokollen.

Att denna delning af samma sak på två olika myndigheter icke kan vara lämplig, torde ligga för öppen dag. Fullmäktige i Riksgäldskontoret fungera hela året om och kunna således i god tid före riksdags början under den del af året, då boktryckerierna här i hufvudstaden äro jemförelsevis minst öfverhopade med arbete, vidtaga nödiga anordningar och ingå i aftal om bihangets tryckning. Kanslideputerade deremot, som tillsättas först efter riksdagens början och hvilkas myndighet upphör med riksdagens avslutande, måste under huru ogynnsamma förhållanden som helst, till hvarje pris och på vilkor, som ofta nog af boktryckarne dikteras, avsluta öfverenskommelse om protokollstryckningen.

Genom det nu följda sättet att gå till väga förminska äfven möjligheten att ordna tryckningen af Riksdagens protokoll och bihanget dertill på ett fullt planmässigt och ändamålsenligt sätt. Om kontrakt derom kunde i ett sammanhang avslutas redan långt före Riksdagens sammanträdande, hade egarne af större tryckerier tid på sig för vidtagande af lämpliga anordningar och kunde de inrätta sin arbetsplan för vintern med hufvudsakligt afseende på riksdagstryckets skyndsamma och ordentliga bedrifvande. Det vore till exempel i min tanke ingalunda omöjligt, så vida nemligen underhand-

lingar i god tid derom kunde inledas, att ett eller annat större tryckeri eller afdelning deraf kunde med alla dess resurser blifva stäldt uteslutande till Riksdagens disposition under den tid Riksdagen vore samlad, och jag torde icke behöfva framhålla de fördelar, som derigenom skulle vinnas med afseende ej mindre på lättad tillsyn öfver arbetet och åstadkommande af enhet och planmässighet i dess gång, än äfven på minskad tidspillan och minskad kostnad.

Men äfven om en dylik anordning icke skulle komma till stånd, utan arbetet såsom hittills fortfarande måste på en mängd boktryckerier i små delar utportioneras, synes det mig vara vida lämpligare att låta de förberedande åtgärderna så väl för protokollets som bihangets tryckning vidtagas af en jemväl mellan Riksdagarne fungerande myndighet, än af kanslideputerade.

Jag lemnar derhän, huruvida Riksgäldskontorets befattning med Riksdagens ekonomiska angelägenheter alltjemt bör komma att fortfara, och huruvida icke en särskildt för detta ändamål tillsatt förvaltningsnämnd borde öfvertaga bestyret dermed, men så länge Riksgäldskontoret är den myndighet, hvilken har att vårda dessa angelägenheter, synes det mig snart sagdt ovedersägligt att åt detsamma bör uppdragas jemväl den jemförelsevis ringa detalj, som består i att med boktryckare träffa uppgörelse om tryckningen af Kamrarnes protokoll.

På dessa skäl och, jag vågar säga det, på grund af den erfarenhet jag i egenskap af kanslideputerad vid ett par riksdagar vunnit, tager jag mig friheten hemställa,

att i blifvande reglemente för Riksgäldskontoret måtte uti samma paragraf, som kommer att innehålla särskildt rörande bihangstryckningen, jemväl införas enahanda föreskrift i fråga om tryckningen af Kamrarnes protokoll.

Stockholm den 28 Januari 1875.

Wilh. Walldén.
